Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

►**B**

NÕUKOGU DIREKTIIV,

22. märts 1977,

õigusteenuste osutamise vabaduse tulemuslikuma elluviimise kohta

(77/249/EMÜ)

(EÜT L 78, 26.3.1977, lk 17)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►**M1**	Nõukogu Direktiiv 2006/100/EÜ, 20. november 2006	L 363	141	20.12.2006

Muudetud:

►**A1**	Kreeka ühinemisakt	L 291	17	19.11.1979
►**A2**	Hispaania ja Portugali ühinemisakt	L 302	23	15.11.1985
►**A3**	Austria, Rootsi ja Soome ühinemisakt	C 241	21	29.8.1994
►**A4**	Akt Tšehhi Vabariigi, Eesti Vabariigi, Küprose Vabariigi, Läti Vabariigi, Leedu Vabariigi, Ungari Vabariigi, Malta Vabariigi, Poola Vabariigi, Sloveenia Vabariigi ja Slovaki Vabariigi ühinemistingimuste ja Euroopa Liidu aluslepingutesse tehtavate muudatuste kohta	L 236	33	23.9.2003

▼B

NÕUKOGU DIREKTIIV,

22. märts 1977,

õigusteenuste osutamise vabaduse tulemuslikuma elluviimise kohta

(77/249/EMÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artikleid 57 ja 66,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ([1])

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust ([2])

ning arvestades, et:

kõik kodakondsuse või elukoha alusel kehtestatud piirangud teenuste osutamisel on asutamislepingu kohaselt pärast üleminekuperioodi lõppemist keelatud;

käesolev direktiiv käsitleb üksnes neid meetmeid, mille eesmärgiks on hõlbustada juristide aktiivset tegevust õigusteenuste osutamisel; asutamisõiguse tulemuslikumaks rakendamiseks on vaja üksikasjalikumaid meetmeid;

õigusteenuste osutamise vabaduse tulemuslikumaks elluviimiseks peavad vastuvõtvad liikmesriigid juristidena tunnustama isikuid, kes osutavad liikmesriikides õigusteenuseid;

kuna käesolev direktiiv puudutab üksnes teenuste osutamist ega sisalda sätteid vastastikuse diplomite tunnustamise kohta, siis isikud, kelle suhtes käesolevat direktiivi kohaldatakse, peavad kasutama seda ametinimetust, mis käibib tema päritoluriigis, edaspidi “riik, kust asjaomane isik on tulnud”.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

1. Käesolevat direktiivi kohaldatakse selles sätestatud ulatuses ja tingimustel tegevuste suhtes, mis seisnevad õigusteenuste osutamises. Liikmesriigid võivad, direktiivi sisust olenemata, reserveerida teatavale juristide rühmale õiguse koostada ametlikke dokumente pärandvara valitsemiseks ja kinnisasjaga seotud õiguste loomiseks või üleandmiseks.

2. “Jurist” tähendab iga isikut, kellel on õigus tegutseda, kasutades üht alljärgnevatest nimetustest:

Belgia:	Avocat — Advocaat
Taani:	Advokat
Saksamaa:	Rechtsanwalt
Prantsusmaa:	Avocat

([1]) EÜT C 103, 5.10.1972, lk 19 ja EÜT C 53, 8.3.1976, lk 33.
([2]) EÜT C 36, 28.3.1970, lk 37 ja EÜT C 50, 4.3.1976, lk 17.

▼B

Iirimaa:	Barrister Solicitor
Itaalia:	Avvocato
Luksemburg:	Avocat-avoué
Madalmaad:	Advocaat
Ühendkuningriik:	Advocate Barrister Solicitor

▼A1

Kreeka:	Δικηγόρος

▼A2

Hispaania:	Abogado
Portugal:	Advogado

▼A3

Austrias:	Rechtsanwalt
Soomes:	Asianajaja/Advokat
Rootsis:	Advokat

▼A4

Tšehhi Vabariik:	Advokát
Eesti:	Vandeadvokaat
Küpros:	Δικηγόρος
Läti:	Zvērināts advokāts
Leedu:	Advokatas
Ungari:	Ügyvéd
Malta:	Avukat/Prokuratur Legali
Poola:	Adwokat/Radca prawny
Sloveenia:	Odvetnik/Odvetnica
Slovakkia:	Advokát/Komerčný právnik

▼M1

Bulgaaria:	Адвокат
Rumeenia:	Avocat.

▼B

Artikkel 2

Liikmesriigid peavad tunnustama juristina artikli 1 lõikes 1 nimetatud tegevuse mõttes iga kõnealuse artikli lõikes 2 loetletud isikut.

Artikkel 3

Artiklis 1 nimetatud isik peab kasutama ametinimetust, mis käibib selles riigis, kust ta on tulnud, väljendatuna selle riigi keeles või keeltes, viitega kutseorganisatsioonile, kuhu ta kuulub, või kohtule, kus ta selle riigi seaduste kohaselt võib klienti esindada.

▼B

Artikkel 4

1. Kliendi esindamine kohtumenetluses või suhtlemisel avaliku võimu organitega peab toimuma vastuvõtvas liikmesriigis sealsetele juristidele kehtestatud tingimuste kohaselt, välja arvatud nõue elukoha või kutseorganisatsiooni kuulumise kohta vastuvõtvas liikmesriigis.

2. Nimetatud tegevustega tegelev jurist peab järgima vastuvõtvas liikmesriigis kehtivaid kutsealase käitumise reegleid, sealjuures vastuollu minemata kohustustega selles liikmesriigis, kust ta on tulnud.

3. Kui nimetatud tegevustega tegeldakse Ühendkuningriigis, tuleb "vastuvõtvas liikmesriigis kehtivate kutsealase käitumise reeglite" all mõista õigusnõustajate ("solicitor") kohta kehtivaid reegleid, kui kõnealune tegevus ei ole reserveeritud vandeadvokaatidele ("barrister") ja advokaatidele ("advocate"). Viimasel juhul kohaldatakse vandeadvokaatide ja advokaatide suhtes kehtivaid kutsealasekäitumise reegleid. Iirimaalt pärinevatele vandeadvokaatide ("barrister") suhtes kohaldatakse alati kutsealase käitumise reegleid, mis kehtivad Ühendkuningriigis vandeadvokaatide ja advokaatide kohta.

Kui nimetatud tegevustega tegeldakse Iirimaal, siis selles osas, mis puudutab asja suulist arutamist kohtus, tuleb "vastuvõtvas liikmesriigis kehtivate kutsealase käitumise reeglite" all mõista vandeadvokaatide ("barrister") kohta kehtivaid kutsealase käitumise reegleid. Muudel juhtudel kohaldatakse õigusnõustajate ("solicitor") kohta kehtivaid kutsealase käitumise reegleid. Ühendkuningriigist pärinevatele vandeadvokaatide ja advokaatide suhtes kohaldatakse alati kutsealase käitumise reegleid, mis kehtivad Iirimaal vandeadvokaatide kohta.

4. Jurist, kes tegeleb lõikes 1 nimetatust erineva tegevusega, peab järgima kutsealase käitumise tingimusi ja reegleid, mis kehtivad selles riigis, kust ta on tulnud, sealjuures vastuollu minemata nende reeglitega, mis reguleerivad vastavat elukutset vastuvõtvas liikmesriigis, eriti reeglitega, mis käsitlevad juristi tegevuse ühildamatust teiste tegevustega kõnealuses riigis, ametisaladust, suhteid teiste juristidega, keeldu esindada vastandlike huvidega pooli ja avalikustamist. Viimati nimetatud reegleid kohaldatakse, kui juristil, kes ei pärine vastuvõtvast liikmesriigist, on võimalik neid järgida, ja sellises ulatuses, kui nende järgimine on objektiivselt põhjendatud, et tagada kõnealuses riigis juristide korrektne tegutsemine, elukutse hea maine ja ühildamatuse reeglite järgimine.

Artikkel 5

Liikmesriik võib kliendi kohtumenetluses esindamisega seotud tegevuste puhul nõuda juristidelt, kelle kohta kehtib artikkel 1,

— et neid kohalike reeglite ja tavade kohaselt esitletaks kohtu eesistujale ja vajaduse korral vastuvõtva liikmesriigi vastava advokatuuri esimehele,

— et nad töötaksid koos juristiga, kes võib esindada klienti kõnealuses kohtus ja on vajaduse korral selle ees vastutav, või koos selles kohtus tegutseva "avoué" või "procuratore'iga".

Artikkel 6

Liikmesriik võib keelata avalik-õigusliku või eraõigusliku ettevõtjaga töösuhtes oleva juristi tegevuse, mis on seotud ettevõtja esindamisega kohtumenetluses, juhul kui kõnealusest riigist pärineval juristil ei ole selline tegevus lubatud.

▼B

Artikkel 7

1. Vastuvõtva liikmesriigi pädev organ võib nõuda, et õigusteenuseid osutav isik tõendaks, et ta on jurist.

2. Kui eiratakse vastuvõtvas liikmesriigis kehtivaid kohustusi, mida on nimetatud artiklis 4, peab selle riigi pädev organ tegema oma eeskirjade ja protseduuride kohaselt otsuse eiramise tagajärgede suhtes, ja tal on sealjuures õigus hankida teenuseid osutava isiku kohta igasugust vajalikku ametialast informatsiooni. Vastuvõtva liikmesriigi pädev organ teatab kõigist oma otsustest pädevale organile selles riigis, kust teenuseid osutav isik on tulnud. Edastatav informatsioon jääb konfidentsiaalseks.

Artikkel 8

1. Liikmesriigid peavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud meetmed jõustama kahe aasta jooksul alates direktiivi teatavakstegemisest ning teatama sellest viivitamata komisjonile.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas vastuvõetavate peamiste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 9

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.